

Uchwała nr 92/2014
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z dnia 19 listopada 2014 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały nr LV/362/2014 Rady Miejskiej
w Ziębicach z dnia 30 października 2014 r. w sprawie wysokości stawek podatku
od nieruchomości oraz zwolnień w tym podatku

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2012 r. poz. 1113 i z 2013 r. poz. 1646) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013 r. poz. 594, z późn. zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu

stwierdza nieważność

§ 2 uchwały nr LV/362/2014 Rady Miejskiej w Ziębicach z dnia 30 października 2014 r. w sprawie wysokości stawek podatku od nieruchomości oraz zwolnień w tym podatku — wobec istotnego naruszenia art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2014 r. poz. 849).

Uzasadnienie

Uchwała nr LV/362/2014 Rady Miejskiej w Ziębicach z dnia 30 października 2014 r. w sprawie wysokości stawek podatku od nieruchomości oraz zwolnień w tym podatku wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w dniu 7 listopada 2014 roku.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu badając przedmiotową uchwałę stwierdziło, co następuje:

Badaną uchwałą Rada Miejska w Ziębicach wprowadziła następującą regulację dotyczącą zwolnień od podatku od nieruchomości:

„§ 2. Zwalnia się od podatku od nieruchomości:

1) grunty, budowle, budynki lub ich części wykorzystywane wyłącznie na potrzeby kultury fizycznej i sportu oraz na potrzeby działalności kulturalnej prowadzonej w formie świetlic, domów kultury, bibliotek — z wyjątkiem wykorzystywanych do prowadzenia działalności gospodarczej;

2) grunty i budynki wykorzystywane na potrzeby pomocy społecznej prowadzonej w formach ośrodków pomocy społecznej, o których mowa w art. 110 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 2009 r. nr 175, poz. 1362 z późn. zm.);

3) grunty, budowle, budynki lub ich części wykorzystywane wyłącznie na potrzeby ochrony przeciwpożarowej;

4) grunty, budowle, budynki lub ich części zajęte pod cmentarze,

— pod warunkiem faktycznego prowadzenia przez właścicieli lub użytkowników tych nieruchomości działalności statutowej, do której zostały powołane. Powyższe zwolnienie nie obejmuje budynków lub ich części zajętych na cele mieszkalne, budynków gospodarczych, garaży itp. przekazanych w użytkowanie innym osobom fizycznym lub prawnym oraz budynków lub ich części, w których prowadzona jest działalność gospodarcza wraz ze związanymi z tymi obiektami gruntami.”

W ocenie Kolegium powyższa regulacja w sposób istotny narusza prawo.

Podstawę prawną udzielania przez radę gminy zwolnień od podatku od nieruchomości stanowi art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2014 r. poz. 849), zwanej dalej „u.p.o.l.”. Uchwały podejmowane na podstawie art. 7 ust. 3 u.p.o.l. są aktami prawa miejscowego. Zasadą jest, aby akty prawa miejscowego zawierały sformułowania jasne, wyczerpujące, uniemożliwiające stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem „luzu interpretacyjnego” (wyrok NSA z dnia 6 czerwca 1995 r. sygn. akt SA/Gd 2949/94, OSS z 1996 r. nr 3, poz. 91).

Kolegium Izby wskazuje, że użycie przy określeniu katalogu nieruchomości, których zwolnienie od podatku nie obejmuje, wyrażenia „i tym podobne” (w części wspólnej § 2 uchwały) oznacza, iż katalog ten jest otwarty, co może rodzić wątpliwości interpretacyjne zarówno po stronie podatnika jak i organu podatkowego.

W ocenie Kolegium postanowienia § 2 pkt 2 uchwały w istocie kreują generalne zwolnienie od podatku od nieruchomości przyznane konkretnemu adresatowi tej normy prawa miejscowego, tj. jednostkom organizacyjnym miasta, ponieważ zadania pomocy społecznej w gminach — zgodnie z powołanym w badanym przepisie art. 110 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 2013 r. poz. 182, z późn. zm.) — wykonują jednostki organizacyjne — ośrodki pomocy społecznej. Regulacje wprowadzone przez Radę Miejską w § 2 pkt 2 uchwały wykraczają zatem poza zakres zwolnienia przedmiotowego, ustanawiając zwolnienie o charakterze podmiotowym. Rada gminy nie jest uprawniona do stanowienia niewymienionych w ustawie zwolnień o charakterze podmiotowym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu orzekło jak w sentencji uchwały.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej w Ziębicach przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Świętego Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia uchwały.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu

Lucyna Hanus